

EPISTOLA

nones denuò libemus. Neque enim vilior est corona, quam ex Scripturæ floribus teximus, augusto illo monili, quo Pontificia Maiestas à primo Regum nostrorum ornata est: *Melior est enim sapientia cunctis pretiosissimis: & omne desiderabile ei non potest comparari. Non conferetur tinctis India coloribus, nec lapidi Sardonycho pretiosissimo, vel sapphiro. Non adequabitur ei topazius de Æthiopia.* Quid ita? Quoniam *per me*, inquit, *Reges regnant, et legum conditores iusta decernunt.* Huiusmodi ergo monile cum S^{ti}. Vestræ offeramus, quo nullum unquam pretiosius Regum frontem cinxit: vereri utique non debemus, ne indigni maiorum nostrorum magnificentia habeamur. Sed nec succensere quicumque iure poterit, si Beatitudinem Vestram pro virili parte ornamentis gloriæ cumulemus. Nam paternæ dignitatis incrementis, filiorum gloriæ nil deperit. Qui verò potiore iure quàm Francorum Reges, Sanctitatis vestræ filij habendi sunt? Pontificiæ Celsitudinis exornatio, Regiæ maiestatis commendatio est: Quod cum Maiores nostri probè intelligerent, Summum Ecclesiæ Præsulem summo semper honore prosequuti sunt, & tanquam Christi Vicarium, Petrique successorem plenissimo pietatis cultu coluerunt: quorum nos virtuem sequi decet, qui de eorundem genere gloriamur.

Accedit ad hæc, quòd cum Regum decus & imperium dicere instituerim, non habeam unde potius exordiar, quàm ab ea origine, ex qua manarunt. Nam apud Hebræos, autore Deo, primi Reges à Prophetis & Sacerdotibus vncti atque initiati sunt: & *veteri iure*, inquit S. Ambrosius, *à Sacerdotibus donata sunt Imperia, non usurpata.* An quisquam negat? Quis enim *Ius Regis* populum docuit? quis *Legem Regni* scripsit? quis Reges vnxit? autoritate diuina firmavit? Primùm quidem

*S. Ambrosius
lib. 2.
Epist. 13. ad
Marcellinum
nam Sor.*